

İstanbul'un Şahitliği

(Hüseyin ve Hüsrev Hatemi Kardeşlere)

Benim adım İstanbul.

Yüzyıllardır nice âlim, nice şair gördüm.

Ama Hüseyin'le Hüsrev gibi iki kardeşi,

Aynı mecliste, aynı nükteyle süzülen

İki güzel adamı az gördüm.

Biri elimdeki eski taşlar gibi ağırbaşlı:

Kanun yazar, kelimeyi ölçer, hakikati tartar.

Sessizdir ama sözüyle mahkemeler kurar.

Biri ise rüzgâr gibi:

Çiçeklerden mısra toplar,

Hastalara merhem, gönüllere neşe olur.

Onlar geldiğinde çay bardaklarım daha ince tınlr,

Semaverim daha tatlı fokurdar,

Badem ezmesi bile daha yumuşak olur.

Çünkü tüm kelimeleri şifadır,

Nükteleri bir dua gibi akar.

Ben onların atışmalarına şahitlik ederim:

Biri "adalet" der, biri "şefkat".

Biri "hukuk" der, biri "şiiir".

Biri susar, öteki güler;

Sonra ikisi birden susar ve ikisi birden güler.

Çünkü kardeşlikleri, dilden öte bir sırdır.

Muharrem Balcı

2 Nisan 2026